

Hi hagué un gran «derroche» de confetti i serpentes i de boles de neu.

Algunes senyoretetes, degut al combat, resultaren lessionades del «bromazo».

A la Remei Plujà li feren un ull de vellut, i a la Julia Dabau, un «chichón».

A la Rosita Costa li posaren un clatell fet una coca; a la Lolita Colls, una cara com un bombo; a la Riteta Colls, li pesava més el confetti que duia que el vestit; a la Quimeta Carreter li feren el pentinat a la última moda, i no precisament a la de Jacques, l'artista.

A la Chantier, a la Ferrer, a la Fàbrega, a la Pi, a la Paquita, a la Consuelo, a la Mercè, a la Cabré, a la Marín, a les Poch, etz., les deixaren com noves.

Es veu que en aquests balls de «soirée» els colls de menjar «caneloni» s'han posat de moda. Visquen els inventors? Visca!

Quan el Sr. Cifuentes s'enfilà en una cadira per a subhastar els números, una ratxa de boles l'atropellaren, quedant pel «arrastre».

Algú ens va dir que l'ascensor del pis a la planta baixa no funcionava, però mantes formoses senyoretetes es quedaren a dalt.

Cal felicitar a la Comissió pel bon gust que va tindre en adornar el saló. Els felicitem.

## Sardanes

per CHYKY'S

El divendres passat, l'orquestra "La Principal" donà una audició de sardanes a la plaça de Pi i Margall.

Nosaltres també participàrem a tan joliva festa, com així mateix les formoses sardanistes, de les que anomenem algunes, entre les moltes de les qui havia.

Les simpàtiques Imelda Illa i Elvira Maureta no varen ballar, no sabem si degut a que anessin acompanyades o que... però el cas és que no varen ballar.

Les xamoses Quimeta Quintana i la Lolita Bonet, no us hi vareu fixar com marcaven?

L'Àngels Solà i la Neus Costa, tampoc ballaven. Sabeu per què? Tenien por de fer «pupa».

Les rialleres Massaguer, Chantier i Ferrer, també volgueren esbravar-se dansant. I de les boniques Tereseta, Ma-

ria, Catalina i Remei, què me'n digueu?

La Mercè i el "Guti" es veu que tenien ganes de dansar, però ni una!

En "Sinto" i l'Agnès també donaren el vol, també.

En Ribes i en Pujol s'aprofitaren igualment de les sardanes, però una mica massa tard. I com que volgueren

recollir el temps perdut, es posaren a saltar com cabrits.

La Riteta Colls i l'Anna Mijeras semblava que estaven un xiquet tristes; no sabem si per causa de que haguessin passat algun disgust entre en Quimet Ribes i en Pauet Ribera, però vaja no n'hi ha per tant!

# PLANY PEL CARNAVAL

per FULANO DE TAL

Suspenso nostre croassa, Suspenso ja l'hem perdut d'ençà d'una bella amiga, Suspenso que ja no surt. El seu cap ple de fal·leres, els seus ulls admiradors, les seves gresques primeres, tot avall se li han fos. Com una espiga madura, el seu cap s'ha coll·torçat, no ha tingut ni la pobre esma de mudar-se disfressat. Les botigues de fireta ja no hi llueixen de cap ull, com queno els fa la parròquia, estroben dins d'un embull. Altrament per adobar·ho han caigut bots i barrals d'aigua freda embrutidora, de la que apaga els fanals. Com se veu els impossibles aquest any s'han ajuntat per avorrir els bons deixebles de fè'n una d'amagat. Qui voleu veure amb careta amb les pluges de la nit?; qui voleu que faci l'home sense el Suspenso al·ludit? Hem vist però la "jarana" aquest any, del Carnaval, molt animada a l'Erato, al Sport i al Menestral; però hi mancava,—jo com dir·ho—, aquell com que hi [ha d'haver;

hi faltava, val la pena, un polcim dels de rapè. No us diré pas que d'anguiles, no se'n poguessin pescar, —i em guardaré de negar·ho—, pels que saben de nedar. Mes la gent de roba seca, els que nedem a l'eixut, no podíem de cap mena ballà el ball del Tutturut. La gent anava guarnida, la gent era xarolada, ningú va tenir taleia de volgué's tapar la cara, tinguent compte que amb un auto de casa varem sortir, i com que l'auto té número. disfressà's, era patir. Quatre cares conegudes totseguít haurien dit: que amb aquell auto, tal número, hi anaves tu vestit. Fet i fera aquesta cosa no valia pas la pena d'angoixar-se tanta estona perquè et riguin a l'esquena. Si tenim doncs això en compte: la mullena que plovia, el fangueix i l'engargüix, per no afegir·hi la dida. la manca del gran cronista, el Suspenso de la glòria, valia més plegar veles i jugar a la baboia. Sort de la sort però al menos que ara els Chyky's

[aixerits

ens han sortit uns grans trumfos, per ara ben divertits, que saben dir-ne de crespes a noies lluminadores, i a les velles i a les sogres que fan corre les tisores. Així doncs, no tindrem feina, dels noms bonics apuntar; Nosaltres belles amigues, quedarem fora de text, amb l'esquena ben corvada i el barret a l'inrevés, agafat amb la mà dreta i amb els guants a l'altra mà,